LXXXI.

Patentlov.

(Som vedtagen af Landstinget og Folketinget ved eneste Behandling efter Fællesudvalg den 28de Marts 1894.*)

I.

§ 1.

Patent meddeles paa Opfindelser, der kunne udnyttes i Industrien, eller hvis Fremstilling kan gøres til Genstand for industrielt Erhverv.

Udelukkede fra Adgang til Patent ere dog:

1. Opfindelser, der som saadanne maa anses for at være uden al væsentlig Betydning;
2. Opfindelser, hvis Udøvelse strider mod Lov, Sædelighed eller offentlig Orden;
3. Opfindelser, der paa den Tid, da Ansøgning om Patent indleveres, allerede findes saaledes beskrevne i almindelig tilgængeligt trykt Skrift eller her i Landet ere bragte saa aabenlyst i Anvendelse, at sagkyndige derigennem ere i Stand til at udøve dem, og
4. Opfindelser af Lægemidler, Nærings- eller Nydelsesmidler og af Fremgangsmaader ved Tilvirkning af Næringsmidler.

§ 2.

Patent meddeles paa Forandringer ved Opfindelser, hvorpaa der allerede er meddelt Patent, naar disse Forandringer ere saa væsentlige, at de i og for sig kunne anses for Opfindelser.

Et saadant Patent kaldes Afhængighedspatent og skal indeholde en udtrykkelig Henvisning til Hovedpatentet med den Tilføjelse, at Afhængighedspatentet ikke hjemler Indehaveren nogen Ret til Udøvelse af Hovedopfindelsen.

§ 3.

Retten til at faa Patent tilkommer alene Opfinderen eller den, til hvem hans Ret efter Reglerne om Formuerettigheders Overgang lovlig er overgaaet. Kreditorer kunne ikke søge Fyldestgørelse i Retten til at faa Patent, derimod vel i den ved et saadant erhvervede Ret.

*) Se Tillæg B. Sp. 1851 fg.